

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ervditione Religiosorum

Humbertus <de Romanis>

Ingolstadii, 1591

VD16 H 5888

Modus sumendi cibum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50980](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50980)

citra ebrietatem. Sobrietas verò in cibo & potu, animæ & corpori multum est utilis. Chryso-
 stomus, Nihil sic salutem, nihil sic sensuum
 acumen operatur, nihil sic ægritudinem fugat,
 sicut moderata refectio. Excessus in cibo fre-
 quenter est occasio ferculorum multitudo: quæ
 non solum animæ, sed etiam corpori est nociua.
 Seneca: Fastidientis stomachi est, multa degu-
 stare. Quæ ubi varia sunt, & diuersa, inquinant,
 non alunt. In multis escis erit infirmitas. Sene-
 ca de antiquis loquens, ait: Simplex erat ex caus-
 sa simplici valetudo: morbos multos multa fer-
 cula fecerunt.

*Epist. 2. cir-
 ca mediũ.*

*Epist. 96.
 ante mediũ
 habet ali-
 quid de
 hoc.*

Ultima pars huius capituli, de modo sumendi cibum.

AD modum sumendi cibum pertinēt mun-
 ditia & temperantia. Munditiam cibi
 multi non seruant: de quibus Hugo de sancto
 Victore: Quidam ferculorum frustra adipem
 distillantia mensalibus inuoluunt aut superin-
 iiciunt: Alij vnctas manus ad vestimenta sua de-
 tergentes, rursus ad cibaria tractanda redeunt.
 Alij nudis articulis coclearis vice piscantur, ita
 vt in eodem iure & manus ablutionem, &
 ventris refectioem, quærere videantur: Alij
 semirosa crustula cibariis iterum infigunt, &
 reliquias dentium suorum offas facturi in po-
 culis demergunt. Et subdit; Hæc à dicentibus
 erubescenda fuerant: si à facientibus præsum-
 pta non fuissent. Nunc autem sustineant in au-
 diendo verecundiam, qui in faciendo nolue-
 runt habere disciplinam. Idem: Temperanti-
 am manducandi intelligimus, si tractim homo

*In tract. de
 institut. no-
 uit. cap. 21.*

*Eodem cap.
 citato à
 medio.*

&

Eccl. 37.

& non cum nimia festinatione comedat. Ad hanc temperantiam pertinet, refrenare nimium appetitum cibi & potus: & se non effundere super escam. Noli esse auidus in omni epulatione, & non te effundas super omnem escam. August. Fieri potest, vt sine omni vitio cupiditatis vel voracitatis, pretiosissimo cibo sapiens vtatur insipiens autem foetidissimæ gulæ flammam in vilissimum cibum inardescat: & sanius quisque more Domini, maluerit pisce vesci, quàm lentacula, more Esau. Non propter hoc continentiores sunt nobis plæreque bestia, quia vilioribus escis aluntur. Effusio vultus interioris super escam est, quando animus ad cibum sic trahitur, vt aliud cogitare non sinatur. Comitari solet scdam auiditatem inordinatio in scindendo panem, & sumendo cibum, & comedendo. Valet contra hanc auiditatem, Psalmi interpositio cum aliqua oratione. Ad idem etiam valet auditus sacrae Scripturae, vel recordatio. In libro de vita solitaria: Cùm manducas, nequaquam totus manduces; sed corpore tuo suam refectionem procurante, non omnino anima suam negligat: sed de memoria suauitatis Domini, vel Scripturarum, aliquid quod eam pascit meditando, vel saltem memorando secum ruminet & digerat. August. in regula: Cùm acceditis ad mensam, donec inde surgatis, quod vobis secundum consuetudinem legitur, sine tumultu & contentione audite: nec solæ vobis fauces sumant cibum, sed & aures audiant verbum Dei. Saluator diabolo tentanti de peccato gulæ, ait: Non in solo pane viuit homo, sed in omni

*Bernard.**In 3. regul.
cap. 13.**Matth. 4.*

omni verbo quod procedit de ore Dei: in sinu as
 cibum corporalem despiciendum esse propter
 spirituales. Contemnentibus cibum spirituales,
 & appetentes corporalem reprehendit Bernar-
 dus his verbis: Nobis conuenientibus in vnum,
 vt verbis Apostoli vtar, iam non est Domini-
 cam cœnam manducare. Panem quippe cœle-
 stem nemo est qui requirat: nemo qui retribu-
 at. Nihil de salute agitur animarum: sed nugæ
 & risus proferuntur in ventum. Idem: Inter
 prandendum quantum fauces dapibus, tan-
 tum aures pascuntur rumoribus, quibus
 homo totus intentus modum
 nescit in edendo.

*In Apolog.
 ad Guiliel-
 mum abba-
 tem, cap.
 Dicitur.*

Secundi libri eruditionis religiosorum finis.

TER.